

Til lovforslag nr. L 254. Betænkning afgivet af Landbrugs- og Fiskeriudvalget den 21. april 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til landbrugsministeren, som denne har besvaret skriftligt og i samråd. Nogle af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Landwirtschaftlicher Hauptverein.

Der er af landbrugsministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et mindretal (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at lovforslaget, som udgør en del af landbrugs-pakken, der er forhandlet mellem regeringspartierne og nogle af landbrugets organisationer, er utilstrækkeligt til at løse de meget store problemer, som landbruget står i.

Mindretallet har stillet forslag om en konjunkturudligningsordning (L 192) og om at fjerne ejendomsskatterne på al erhvervsjord (L 211). Endvidere ønsker mindretallet en ændring af ligningsloven (L 191, omlægning af kontantlån) gennemført, men regeringspartierne har afvist alle tre forslag.

Desuden finder mindretallet det uforståeligt, at man ikke har ønsket et bredere forlig om et så stort og vigtigt samfundsmæssigt problem, som der her er tale om.

Sigtet med landbrugspakken må ud over akut hjælp være at gøre landbruget til et frit, selvhjulpet og konkurrencedygtigt erhverv.

Det føler mindretallet ikke at landbrugspakken lever op til.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at det foreliggende lovforslag kan medvirke til at afhjælpe noget af landbrugets aktuelle krise. Lovforslaget vil kunne hjælpe nogle af de landmænd, der er ramt af gældskrisen. Der er imidlertid i høj grad tale om kortsigtede foranstaltninger, som let kan indebære, at der sendes gode penge efter dårlige, medmindre disse foranstaltninger følges op af noget meget mere langsigtet. Derfor er det vigtigt, at Folketinget snarest finder frem til ordninger, der er meget mere langsigtede.

Der må tages udgangspunkt i, hvad årsagerne er til krisen.

Efter SF's opfattelse er årsagerne bl.a. følgende:

- EF's landbrugspolitik har i alt for mange år medført et prisniveau på landbrugsvarer, der var for højt i forhold til verdensmarkedsprisen. Der har derfor været en større produktion, end der var afsætning til.
- Mange landmænd har, selv om det ikke kunne blive ved, alligevel disponeret i tillid til det høje prisniveau ved at investere i jord og bygninger. Betydelige jordopkøb til stor-

landbrug har medført urealistisk høje jordpriser. Disse jordopkøb og investeringer har været mulige, fordi banker og kreditforeninger har hjulpet godt til med belåning. EF's mere realistiske prisniveau har derfor ramt mange landmænd meget hårdt.

- Landbrugets gældskrise, men endnu mere krisen i den finansielle sektor har medført, at kassen nu er smækket i for mange landmænd.

Mere langsigtede løsninger af den nuværende landbrugskrise kræver, at der tages fat om ondets rod, som bl.a. ligger i de forventede inflationsgevinster.

Det betyder, at der for det første skal være mulighed for nye ejerformer inden for landbruget. Derfor har SF også fremsat forslaget om en jordbrugerfond (B 89).

For det andet skal landbrugsloven revideres til gavn for familiebruget.

Jordbrugerfonden, der bygger på andelsprincippet, skal åbne for, at landmanden frivilligt kan overdrage sit landbrug til en jordbrugerfond, hvorefter landbruget er fælleseje for de landmænd, som har overladt deres landbrug til jordbrugerfonden. Med andre ord en slags andelstanke i ny udformning.

Problemet med landbruget er bl.a., at hver gang landmændene har haft det særlig godt eller har fået hjælp, fordi det er gået skidt, er der sket en kapitalisering af værdierne til skade for kommende landmænd. Derfor må både kortsigtede og langsigtede ordninger være rensset for inflationsmulighed/-risiko.

Derfor beklager SF også, at landbrugsministeren har accepteret ønsket fra landbrugets organisationer om, at loftet for den kommunale grundskyldpromille skal sættes ned fra 24 til 15.

EF's urealistiske prispolitik og bankers og kreditforeningers rundhåndede udlånspolitik har de senere år betydet, at mange mindre familiebrug er blevet opkøbt af større landbrug, så dansk landbrug i stigende omfang præges af storlandbrug. Derfor må en langsigtet landbrugspolitik også bestå i ændringer af landbrugsloven, så det sikres, at familiebruget får mulighed for at overleve. Den nuværende landbrugslov giver storlandbrugene alt for store muligheder for at opkøbe stort set al jord, som er til salg.

Familiebruget har i høj grad fortsat sin berettigelse, fordi denne brugsform rummer en kvalitet i sig selv, men også, fordi den som en mere arbejdskraftintensiv brugsform sagtens kan konkurrere med storlandbrugene, og under alle omstændigheder er der langt flere arbejdspladser i et større antal familiebrug frem for i et enkelt storlandbrug. Dette gælder ikke mindst, når økologisk landbrug i højere grad kommer til at præge dansk landbrug. Endelig er familiebrugene en forudsætning for, at der fortsat vil være liv i vore landsbyer og landdistrikter, og ikke mindst i forbindelse med sikring af familiebrugenes overlevelse vil andelstanken med en jordbrugerfond være helt central.

Ændringsforslaget om at sætte grænsen for gældssaneringslån til 75.000 kr. i stedet for 100.000 kr. er netop udtryk for, at også de mindre familiebrug kan have brug for et gældssaneringslån. Når grænsen ikke foreslås sat yderligere ned, hænger det bl.a. sammen med, at der også er brug for en bagatelgrænse.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for de under nummer 1 og 4 stillede ændringsforslag.

Lovforslaget om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere er en del af den landbrugspakke, som for nylig blev fremlagt.

At landbruget er inde i en dyb krise, er der ingen tvivl om. Landbrugets krise er i høj grad et resultat af politisk indblanding i og central planstyring af erhvervet. En »landbrugspakke« som den fremlagte er efter Fremskridtspartiets opfattelse kun en lappeløsning på erhvervets problemer.

Fremskridtspartiet er enig med Dansk Erhvervsjordbrug, der i et høringssvar til lovforslaget bl.a. skriver: »Forslaget er en lappeløs-

ning, som på ingen måde løser det generelle økonomiske problem, som næsten alle landmænd i Danmark lider under på grund af danske særbyrder.

Der må efter mindretallets opfattelse en ordentlig reform af landbruget til for at løse de problemer, som erhvervet trækkes med. En sådan reform må primært bygge på en regelsanering, fjernelse af mange af de krav, som kun danske politikere stiller til landbruget.

I den aktuelle krise kunne Folketinget for at forstærke den hjælp, som regeringen nu vil yde til landbruget, i det mindste ved samme lejlighed stille en lang række krav til landbruget i bero. Her tænkes på f.eks. vandmiljøplanen, som pålægger landbruget investeringer for et milliardbeløb i miljøanlæg med tvivlsom effekt.

Brandbeskatningen må ophøre, så der kan blive bedre opsparingsmuligheder i landbruget. De forhadte jordskatter burde afskaffes. De batter alligevel kun i statskassen med et beløb nogenlunde svarende til det beløb, som dette lovforslags gældssanering koster.

Braklægningsordningerne må stilles i bero. Det er ikke ved at nedlægge produktionsapparatet, man hjælper landbruget. Ved samme lejlighed kunne planerne om gødnings- og sædskifte stilles i bero eller afvikles.

De nye krav, som man vil chikanere landbruget med, f.eks. pligten til at føre journal over plantebeskyttelsesmidler, burde ligeledes tages af bordet.

Det er mindretallets opfattelse, at en landbrugspakke må fjerne nogle af de grundlæggende problemer i dansk landbrug. Landbruget må bringes ind i en position, hvor erhvervet i højere grad selv bliver i stand til at klare sig.

Som landmand er det dybt frustrerende at bede andre om hjælp. Det ligger langt fra den livsholdning, de fleste landmænd har. Derfor må hele landbrugserhvervet befries for mange af de krav, som ikke er strengt nødvendige for erhvervet.

En effektiv landbrugspakke må derfor indeholde andet end kortsigtede løsninger, der stort set kun består af ophørsordninger for erhvervet og gældssanering for de hårdest ramte. Det er hele landbrugserhvervet, der skal have et løft. Et løft, der består af afvikling og afskaffelse af en lang række krav, som landbruget i dag trækkes med.

Dette lovforslag drejer sig kort sagt om gældsoplægning for den del af gælden, der ligger imellem 70 pct. og 100 pct. af ejendomsværdien. I lovforslaget er det oplyst, at ca. 11.500 landmænd vil kunne få gavn af ordningen.

Skal der imidlertid være blot en smule rimelighed i tingene, så er der også mange andre erhvervsgrupper, der sidder i nogenlunde samme situation som landmændene, og de burde have samme tilbud om gældsoplægning. Men det er ikke kun erhvervsgrupper, der i disse år er i klemme. F.eks. er parcelhusejerne i samme gældsklemme som erhvervslivet. Mange må i disse år gå fra hus og hjem. De burde rimeligvis også have en håndsækning. Derfor er det problematisk, at regeringen tilbyder statsgaranti for gældsoplægningen for en gruppe af borgere, mens andre grupper, der sidder med samme problemer, ingen hjælp får.

Derfor må en håndsækning til et erhverv i højere grad bestå i afvikling af en lang række af de specielle krav, som stilles til netop det erhverv, man ønsker at hjælpe, samtidig med at der gives bedre mulighed for opsparing.

En ordentlig reform for landbruget må efter Fremskridtspartiets opfattelse tage udgangspunkt i:

- 1) EF's landbrugsreform,
- 2) GATT og
- 3) en dansk landsbrugsreform.

ad 1) En revision af EF's landbrugsreform må tage udgangspunkt i størst mulig liberalisering af EF's landbrugspolitik. Alle tilskuds- og støtteordninger nedtrappes og fjernes over en årrække. Dette kan ske ved, at mindstepriserne sænkes gradvis og til sidst helt afskaffes. Mindstepriserne er udtryk for rendyrket planøkonomi. Mindstepriserne bevirker, at produktionen er for stor og priserne for høje, hvilket skader forbrugerne, der må betale de høje priser, og skatteyderne, der må betale tilskuddet. Samlet forvrides verdenshandelen.

Aftrapning og afskaffelse af mindstepriserne over en årrække vil bevirke, at landmændene skal sælge deres produkter til markedspriser. Er markedspriserne for lave, er det, fordi der er for mange udbydere (landmænd), og nogle land-

mænd vil som konsekvens heraf trække sig ud af markedet. Når udbudet af landbrugsvarer falder, stiger priserne. Markedsmekanismen er et selvregulerende system modsat de politiske reguleringer, der rammer tilfældigt. Udbud og efterspørgsel vil finde en naturlig ligevægt.

Aftrapning og afskaffelse af mindstepriserne skal ske over en årrække, f.eks. 10 år. Årrækken må ikke være for lang, da det er vigtigt at tilpasse landbruget til et frit marked hurtigt. Men aftrapningsperioden må heller ikke være for kort, da landbrug, der i dag som sådan er veldrevne, men naturligvis afhængige af tilskuds- og støtteordninger, skal have rimelig tid til en omstilling. 10 år anses for rimeligt.

Alt i den nuværende EF-landbrugsreform vedrørende f.eks. braklægning, hektarstøtte, satellit-overvågning, anden kontrol og bureaukrati m.v. fjernes. Et frit, selvregulerende marked, uden tilskuds- og støtteordninger, der forvrider markedet, vil medføre, at der bliver det antal landmænd på markedet, som der er brug for. Alle de nuværende ordninger foreslås derfor afskaffet og erstattet af lavere mindstepriser. Mindstepriserne foreslås som de eneste reguleringer, indtil disse er helt afskaffet og markedet er frit.

- ad 2) GATT-aftalen skal fastholdes og gerne styrkes via yderligere liberaliseringer til gavn for verdenshandelen. Velfærdstabets er uden den nuværende GATT-aftale på 475 mia. dollars årligt, men er ved den nuværende GATT-aftale reduceret med 200 mia. dollars. Velfærdstabets kan altså yderligere reduceres med 275 mia. dollars. Produktion af fødevarer er for vigtig til at være underlagt forhindringer. Sult og nød findes stadig i et alt for stort omfang i verden. GATT-aftalen er i særdeleshed med til at hjælpe den tredje verden på markedsvilkår og ikke via ulandshjælp. Landbruget skal være så frit som overhovedet muligt over hele verden. GATT er det vigtigste organ til liberaliseringer af verdenshandelen.

Den omstillingsproces, som landbruget nødvendigvis må igennem, er lidt den samme proces, som Østlandene i dag trækkes igennem. I det tidligere Sovjet og de andre Østlande var subsidier og statsstyring dagens orden. Omstillingen til markedsøkonomi er hård og lang, men aldeles nødvendig også for dansk landbrug.

- ad 3) I Danmark må Folketinget i samarbejde med landbrugets organisationer indlede drøftelser med henblik på at afskaffe flest mulige brandbeskatnings-/støtteordninger. Af særskatter kan f.eks. jordskatterne afskaffes, mod at tilsvarende beløb i støtteordninger afskaffes. Der må gælde de samme principper for verdenshandelen (GATT), for EF (EF-reformen) og for Danmark: mest mulig frihed for erhvervet og mindst muligt bureaukrati i form af tilskud og støtte, samtidig med at forskellige beskatninger ophører. Danske særordninger som vandmiljøplanen, jordskatterne, gødnings- og sædskifteplanerne og kommende krav til at føre journal over anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler burde afvikles eller i det mindste stilles i bero. Det er krav, som kun danske politikere stiller til landbruget.

Liberaliseringer på landbrugsområdet i EF og i Danmark må nøje afstemmes med resultatet af GATT-forhandlingerne. Liberaliseres verdenshandelen i GATT, skal dette ikke modsvares af særordninger for landmændene i EF og i Danmark. En revision af EF's landbrugsreform og en dansk landbrugspolitik må samstemmes med et GATT-resultat, således at resultatet bliver størst mulige liberaliseringer. Det nytter ikke noget, at større liberaliseringer for verdenshandelen afløses af mere planøkonomi i EF-landene og Danmark. GATT, EF og dansk landbrugspolitik skal være en sammenhæng.

Ovenstående tre punkter vil være en bedre og større hjælp til landbruget end den af regeringen fremlagte plan.

Fremskridtspartiet har isoleret set ingen mulighed for at støtte regeringens lovforslag, idet

Bet. o. lovf. vedr. gældssaneringslån til jordbrugere

det ikke følges op af de tiltag, som er nævnt ovenfor.

princippet. Ydes lånet som et indekslån, afdrages lånet efter serielånsprincippet. I ydelsen indgår et administrationsbidrag.«

Ændringsforslag

Til § 3

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V og KF):

1) I *stk. 1* ændres »den 28. februar 1993« til: »den 15. marts 1993«.

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og KRF):

2) I *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »1.000.000 kr.« til: »1.200.000 kr.«

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

3) I *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »100.000 kr.« til: »75.000 kr.«

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V og KF):

Til § 4

4) *Stk. 1* affattes således:

»Lånet ydes som et 15-årigt nominelt forrentet kontantlån eller som et 15-årigt indekslån. Ydes lånet som et nominelt forrentet kontantlån, afdrages lånet efter serie- eller annuitets-

Ad finanslovens § 24.

Mio. kr.	1993	1994	1995	1996	1997
Garantiramme	50	50	—	—	—
Udgifter til indfrielse af garantier	—	2,9	5,4	5,0	4,6
Indtægter fra 1 pct.-afgiften	—	0,7	0,8	0,8	0,6
Nettoudgifter, § 24	—	2	5	4	4

På forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1993 foreslås herefter optaget følgende tekstanmærkning under »Dispositionsrammer«, ad 24:

»Landbrugsministeren bemyndiges til inden

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget stilles som en konsekvens af aftalen af 6. april 1993 mellem landbrugsministeren og Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug om visse landbrugspolitiske spørgsmål.

Ændringsforslaget medfører, at skæringsdagen for gæld, der kan indgå under ordningen, ændres fra den 28. februar 1993 til den 15. marts 1993.

Til nr. 2

Ændringsforslaget stilles som en konsekvens af aftalen af 6. april 1993 mellem landbrugsministeren og Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug om visse landbrugspolitiske spørgsmål.

Efter ændringsforslaget forhøjes det lånebeløb, hvortil der højst kan ydes garanti, fra 1,0 mio. kr. til 1,2 mio. kr.

Der budgetteres herefter med et garantibeløb for ordningen på 2,6 mia. kr. Merudgiften til indfrielse af garantier anslås at udgøre ca. 25 mio. kr. opgjort i nutidsværdi, og indtægten på 1 pct.-afgiften anslås at udgøre ca. 5 mio. kr. opgjort i nutidsværdi.

Ændringsforslaget skønnes at medføre følgende merudgifter til indfrielse af garantier og merindtægter fra 1 pct.-afgiften:

for en ramme på 1.300 mio. kr. i 1993 at yde garanti for lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond til omlægning og sanering af gæld. En ikke udnyttet del af rammen kan overføres til et senere finansår.«

Til nr. 3

Med ændringsforslaget nedsættes det mindste lånebeløb, hvortil der kan ydes garanti, fra 100.000 kr. til 75.000 kr.

Ændringsforslaget skønnes at medføre, at yderligere ca. 700 jordbrugere vil kunne opfylde betingelserne for at opnå garanti for lån.

Anvendes den gennemsnitlige udnyttelsesprocent, forhøjes det budgetterede garantibeløb for ordningen med godt 30 mio. kr. Merudgiften til indfrielse af garantier anslås at udgøre ca. 9 mio. kr. opgjort i nutidsværdi, og indtægten fra 1 pct.-afgiften anslås at udgøre knapt 2 mio. kr. opgjort i nutidsværdi.

Ændringsforslaget skønnes at medføre følgende merudgifter til indfrielse af garantier og merindtægter fra 1 pct.-afgiften:

Ad finanslovens § 24.

Mio. kr.	1993	1994	1995	1996	1997
Garantiramme	15	15	—	—	—
Udgifter til indfrielse af garantier	—	1,0	1,8	1,7	1,6
Indtægter fra 1 pct.-afgiften	—	0,2	0,3	0,3	0,2
Nettoudgifter, § 24	—	1	2	1	1

I tekstanmærkingen på forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1993 forhøjes rammen med 15 mio. kr.

Til nr. 4

Ændringsforslaget stilles som en konsekvens af aftalen af 6. april 1993 mellem landbrugsministeren og Landbrugsraadet, De danske

Landboforeninger og Dansk Familielandbrug om visse landbrugspolitiske spørgsmål.

Ændringsforslaget medfører, at der åbnes mulighed for, at nominelt forrentede gældssaneringslån kan afdrages enten efter annuitetsprincippet eller efter serielånsprincippet.

Ved godtgørelsen af økonomisk overlevelsessevne, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 3, skal der dog i alle tilfælde anvendes en afdragsprofil som for et tilsvarende serielån.

Erling Christensen (S) Thomas Thors (S) Bjarne Laustsen (S) Henrik Dam Kristensen (S)

Henning Nielsen (S) nfm. Henning Gjellerod (S) Birthe Hansen (SF)

Aage Frandsen (SF) Rønholt (KF) Grove (KF) Mejdahl (V) Sønderby (V) fmd.

Tørnæs (V) Niels Højland (FP) Hans Larsen-Ledet (RV) Lysholm Christensen (KRF)

Svend Aage Jensen (CD)

Spørgsmål 6:

»Kan et statsgaranteret gældssaneringslån, som er ydet forskriftsmæssigt med pantsikkerhed inden for ejendommens kontantværdi, kræves nedbragt, hvis kontantværdien falder væsentligt på grund af konjunkturerne (eksempelvis GATT-forlig og ændringer i EF's landbrugspolitik)?«

Svar:

Det er ikke hensigten, at lånet skal kunne kræves nedbragt, hvis ejendommens kontantværdi falder på grund af ændrede konjunkturforhold.

Spørgsmål 12:

»Er ydelsen på 1 pct. pr. år af restgælden fradragsberettiget på samme måde som rentteudgiften?«

Svar:

Afgiften efter lovforslagets § 5, stk. 1, udgør 1 pct. pr. år af restgælden og betales i lånets løbetid. Afgiften tilfalder statskassen.

Efter ligningslovens § 8, stk. 3, litra a, kan den skattepligtige ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager. Efter § 8, stk. 3, litra b, kan fradrages præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtige gæld.

Afgiften tilfalder tredjemand (staten), der yder en 100 pct.-garanti for lånet. Skatteministeriet mener, at den ydede garanti må sidestilles med en kaution i relation til ligningslovens § 8, stk. 3, litra b. Det synes – henset til det oplyste om afgiftens beregning – ikke i den hensende at skulle gøre nogen forskel, at afgiften medgår til dækning af statens udgifter til ordningen.

Der er derfor Skatteministeriets opfattelse, at den pågældende afgift er fradragsberettiget. Det bemærkes, at den endelige afgørelse af det stillede spørgsmål henhører under de lignende myndigheder i sædvanlig instansrækkefølge.

Spørgsmål 13:

»Kan et 10-årigt stående indeksslån optaget i intervallet 0 til 25 pct. af kontantværdien på lånetidspunktet »skubbe« et statsgaranteret gældssaneringslån uden for 100 pct.-lånegrænsen? (indekseringen). Hvad sker der, hvis det er tilfældet på det tidspunkt, hvor det stående lån skal indfries og erstattes af et andet lån?«

Svar:

Et 10-årigt stående indeksslån vil øge risikoen for, at et efterstående statsgaranteret gældssaneringslån skubbes ud over 100 pct. af ejendommens kontante handelsværdi svarende til lånegrænsen. Hvorvidt det vil ske, vil afhænge dels af indekseringens størrelse, dels af afdragsbyrden på gældssaneringslånet og forudprioriterede lån, vedligeholdelsen af den pantsatte ejendom og den generelle prisudvikling på landbrugsjendomme af den pantsatte type.

Der vil kunne tages passende højde herfor ved bevilling af statsgarantien for gældssaneringslånet, subsidiært ved behandling af en efterfølgende ansøgning om rykning af det statsgaranterede gældssaneringslån for indeksslånet.

Pantebrevet bag indeksslånet vil indeholde en bestemmelse om adgang til refinansiering efter eksempelvis 10 år, hvorved efterfølgende panthavere ved respektpåtegningen samtidig accepterer den efterfølgende omlægning.

Spørgsmål 67:

»Med henvisning til aftalen af 6. april 1993 mellem landbrugsministeren og Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug om visse landbrugspolitiske spørgsmål foråret 1993, bedes ministeren oplyse udvalget:

e) Hvor mange landmænd har man beregnet vil kunne gøre brug af EF-ophørsordningen, . . . ?«

Svar:

ad e)

Det har ikke været muligt at foretage et egentligt skøn over antallet af landmænd, der vil kunne gøre brug af EF-ophørsordningen, men det er indtil videre beregningsmæssigt forudsat, at der over en årrække vil være en tilgang til ordningen på ca. 1.000 landmænd om året.

Som det fremgår af aftalen mellem landbrugsministeren og landbrugsorganisationerne, vil ordningen blive forberedt af et interministerielt udvalg. Udarbejdelse af et nærmere skøn vil indgå i udvalgets arbejde.

Jeg forventer, at der kan forelægges lovforslag om ordningen i begyndelsen af folketingsåret 1993-94 med henblik på ikrafttræden den 1. januar 1994.